

žarek dobrote

11/XV
november
2017

glasilo slovenske karitas

Karitas

TEMA MESECA

3 ••• Kje sem doma?

KARITAS V ŽUPNIJI

3 ••• Izpeljava srečanj, sestankov

GRADIMO DRUŽINO

5 ••• Zakaj v zakonski skupini

NA OBISKU

6 ••• Tu smo. Naša srca so odprta zate.

8 ••• Kakšne lastnosti morajo imeti predstojniki?

9 ••• Togo srce ne razume Božjega usmiljenja

10 ••• Novo vodstvo Slovenske karitas

10 ••• Vidni in varni v prometu

11 ••• Stična mladih za materinski dom

KOPER

12 ••• Knjižnica na Slapu

12 ••• Dan odprtih vrat Hiše Malorca

13 ••• Dobrodelni koncert Goriška dlan

14 ••• »Pogum, vse ljudstvo v deželi, govori Gospod ...«
na Prevaljah, v Lenartu in v Mariboru

LJUBLJANA

15 ••• Radostno oktobrsko druženje

15 ••• Cilji mojega dela in življenja

MARIBOR

17 ••• Ne ječa, pač pa balkon

18 ••• Zahvalna sveta maša

MURSKA SOBOTA

18 ••• Za seboj smo pustili odnose, ki smo jih zgradili

NOVO MESTO

20 ••• Na obisku pri jubilentki

21 ••• Spremljanje projektov za pomoč otrokom
in ženskam v Srbiji

22 ••• Skupaj na poti

23 ••• Pomagajmo ljudem v Venezueli

Teden Karitas: 27. 11.–3. 12. 2017

Geslo: Kje sem doma?

Romanje sodelavcev Karitas

na Ponikvo: 29. 11. 2017

ob 11h molitev in ob 12h sveta maša

Klic dobrote: 29. 11. 2017

ob 20h z neposrednim prenosom na TV SLO,

radiu Slovenija in Radiu Ognjišče

Nedelja Karitas: 3. 12. 2017

Foto: Andrej Šauperl

NAPOVEDNIK

ŠKOFIJSKA KARITAS CELJE

- 8. 11. Predavanje Pokojninska zakonodaja, Vrbje, ob 11h
- 15. 11. Skupina za starejše, Vrbje, ob 9h
- 20. 11. Kuharska delavnica – Miklavževo pecivo, Vrbje, ob 17h
- 23. 11. Kateheza, Vrbje, ob 19.30
- 25. 11. Duhovna obnova za dobrodelne skupine, Vrbje, ob 9h
- 27. 11. Dan odprtih vrat, Vrbje od 8h do 15h
- 28. 11. Dan odprtih vrat, Vrbje, od 8h do 15h

ŠKOFIJSKA KARITAS KOPER

- 2. 11. Tajništvo DK Ilirska Bistrica
- 6. 11. Srečanje Karitas vipavske dekanije in Postojnske DK
- 8. 11. Srečanje Kraške DK in DK Ilirska Bistrica
Razstava Umetniki za Karitas, Idrija
- 9. 11. Srečanje DK Idrija Cerkno
- 14. 11. Srečanje Tolminske OK in druženje generacij II. Bistrica
- 17. 11. Svečana akademija Škofijske karitas Koper
na dvorcu Zemono
- 27. 11. Srečanje Postojnske DK
- 28. 11. Srečanje Goriške OK in Dan odprtih vrat v Bertokih
- 30. 11. Dan odprtih vrat v Centrih Karitas; PNC,
adventni venčki, Ajdovščina
Dan sosedov v Materinskem domu v Šempetru
- 2. 12. PNC, adventni venčki, Kamnje in Vrhpolje

ŠKOFIJSKA KARITAS LJUBLJANA

- 5. 11. 22. dobrodelni koncert ŽK Rovte, ob 15h
- 6. 11. Sveta maša za vse pokojne sodelavce in dobrotnike
Karitas, v župnijski cerkvi na Žalah, ob 19h
- 9. 11. Predavanje: *Skrb za dobre medsebojne odnose*,
predava Marko Iršič, Cerknica, ob 19h
- 16. 11. Predavanje: *Nekemične zasvojenosti – »moderna«
bolezen današnje družbe*; predava mag. Nataša
Ropret, Ljubljana, Krekov trg 1, ob 17h
- 17. 11. Sveta maša za vse pokojne sodelavce Karitas na
Vrhnikih in predavanje: *Alzheimer Cafe* v dvorani
župnijskega vrtca, ob 18h
- 23. 11. Predavanje: *Nekemične zasvojenosti – »moderna«
bolezen današnje družbe*; predava mag. Nataša
Ropret, Brezje, ob 17h
- 25. 11. Koncert »Dva novčiča« ŽK Vrhnika,
v Cankarjevem domu na Vrhnikih, ob 18h
- 2. 12. Dobrodelna prireditev ŽK Pirniče,
Dom krajanov Pirniče, ob 19.30
- 2 in 3. 12. Dobrodelni srečelov ŽK Škofja Loka, po vseh sv. mašah
- 3. 12. Dobrodelni koncert ŽK Križe, v OŠ Križe, ob 16h

NADŠKOFIJSKA KARITAS MARIBOR

- 11. 11. Duhovna obnova na Ptujski gori
- 18. 11. Izobraževanje Pomoč in oskrba starejših in bolnih v
domačem okolju, v Mariboru, Strossmayerjeva 15
- 13. 1. 2018 Izobraževanje Pomoč in oskrba starejših in
bolnih v domačem okolju, v župnišču na Hajdini

ŠKOFIJSKA KARITAS MURSKA SOBOTA

- 24. 11. Župnijski Klic dobrote župnije Mala Nedelja, ob 18h
- 24. 11. Župnijski Klic dobrote župnije Gornja Radgona, ob 19h
- 3. 12. Škofijski Klic dobrote v Dobrovniku, ob 14h

ŠKOFIJSKA KARITAS NOVO MESTO

- 8. 11. Izobraževalni večer ŠK Novo mesto,
velika dvorana Baragovega doma, ob 17h
- 16. 12. Adventna duhovna obnova za sodelavce Karitas in
karitativnih skupin, Župnijski dom Šentjernej, ob 19h

• FOTO NASLOVNA STRAN Peter Tomažič in ZADNJA STRAN Saša Eržen •

tema meseca**KJE SEM DOMA?**

Alojzij Cvikel

Če se ozremo za nekaj desetletij v preteklost, lahko vidimo, da so ljudje takrat živeli v skromnejših življenjskih pogojih. Mnogi zaradi tega niso mogli zgraditi dovolj velike hiše ali stanovanja. Kljub temu pa so bili ponosni na svoj dom in so v njem srečno živeli. Doma so namreč prejemali to, kar je polnilo in grelo njihovo srce. Tudi ko so ta svoj dom zapustili, so se radi vračali nazaj, saj je bil ta dom zanje poln lepih spominov, ki so se mnogokrat prebujali v njih kot nekaj lepega in spodbudnega.

Današnji hiter način in ritem življenja človeka silita, da je veliko več na poti kot doma. Tako smo bolj ljudje poti in tolikokrat brez toplega doma. Tem bolj se nam zato vsem postavlja vprašanje smisla tega našega hitenja in prizadevanja. V sebi dostikrat doživljamo strah in negotovost, tudi zato, ker smo izgubili toplino doma. Imamo sicer lepe in urejene hiše, velika in komfortna stanovanja. A to so le materialni pogoji, ki pa so za resničen dom še premalo. Človek potrebuje in išče še nekaj drugega: išče varnost, išče sprejetost, išče ljubezen, mir in toplino. Z drugo besedo, človek išče dom! Samo dom je kraj topline in kraj, obdan z ljubeznijo. Ko slišimo besedo dom, najprej pomislimo na dve stvari: na toplino in na varnost. Tudi mnoge raziskave na tem področju nam kažejo, kako današnji človek hrepeni po toplini doma. Te topline mu ne daje moderna oprema, četudi po zadnji modi. Toplina doma je v pristnih in ljubečih odnosih, če smo jih deležni in če si zanje prizadevamo.

V tem smislu je dom eden od pomembnih pogojev za človeka vredno življenje. Vrednota doma ohranja in prebuja v nas osebno in skupno zadovoljstvo.

Za Karitas je zato eden od glavnih ciljev, kako pomagati ljudem, da si ustvarijo resničen dom. Skrb za izboljšanje materialnih pogojev je v tem smislu lahko samo del prizadevanja, kako ljudem pomagati, da bi našli zadovoljstvo, da bi našli dom.

Koliko je danes ljudi, še posebej tistih, ki so morali zapustiti svoj dom ali so ga iz takšnega ali drugačnega razloga izgubili. Vsi ti v sebi nosijo upanje in hrepenenje, da bodo spet našli svoj dom. To pa hkrati pomeni tudi, da bodo našli nekoga, ob katerem se bodo lahko počutili varne, nekoga, ki jih bo sprejel, ki jim bo nudil zatočišče ...

Danes lahko na vsakem koraku slišimo življenjske zgodbe ljudi, ki živijo v lepih hišah ali stanovanjih, a so brez doma. Čutijo se osamljene, ker jih spremlja občutek, da niso videni, slišani, razumljeni ... Gre za

pomanjkanje iskrenih medsebojnih odnosov. V njih manjka topline, sprejetosti in varnosti.

Mnogi ljudje so postali brezdomci tudi zaradi izgube zaposlitve, razpada zakonske zveze, ali pa so se v tem težkem položaju enostavno znašli, ker je to posledica raznih zasvojenosti. Ti trkajo na naša vrata, da bi v nas kristjanih in sodelavcih Karitas srečali čuteče srce, razumevanje in pomoč, kako zopet najti izgubljeni dom.

Ti nesrečneži torej ne iščejo zgolj stanovanja ali prostorov za bivanje, ampak upravičeno tudi pričakujejo, da jih bo kdo sprejel, jim dal možnost zatočišča. Mnoge zgodbe teh ljudi nimajo srečnega konca. Danes trkajo na naša vrata, in tudi od nas je odvisno, ali bomo to njihovo trkanje preslišali, ali pa jim bomo prisluhnili in jim pomagali najti pot do njihovega srečnejšega življenja.

Verni verujemo, da nam Jezus vsem pripravlja pravi, resničen dom v večnosti. Tako nam Jezus pravi: »V hiši mojega očeta je veliko bivališč« (prim. Jn 14,2). Nismo popotniki, ampak romarji. Oba, popotnik in romar, sta na poti. Toda romar potuje v zavesti, da ima njegova pot cilj in da proti cilju ne hodi sam. Imeti vero zato pomeni: vedeti za toplino pravega doma, hrepeneti po njej in jo iskati. V tem smislu nam zgovorno prepeva bl. A. M. Slomšek: »V nebesih sem doma!«

Kristjani imamo nekoga, to je Jezus, Božji Sin, ki nam to pot ne samo kaže, ampak jo je sam tudi prehodil in jo je pripravljen znova in znova prehoditi skupaj z vsakim od nas. Na tej poti smo skupaj z Njim gotovo takrat, kadar imamo dobrohotno odprte oči drug za drugega, kadar si prizadevamo sobivati drug z drugim. V takšnih trenutkih namreč ustvarjamo okolje, ki ga krasijo varnost, strpnost, domačnost. To pa so osnovni pogoji, da nekdo začuti dom, po katerem hrepeni in ga išče. In ta pot nas vse vedno in zagotovo vodi k Očetu. •

Karitas v župniji**IZPELJAVA SREČANJ, SESTANKOV**

Iz priročnika za razvoj župnijskih Karitas »Ljubi svojega bližnjega« pripravili člani nacionalne koordinacijske skupine za sodelovanje Karitas v jugovzhodni Evropi

Obstajajo različni načini vodenja sestanka. Včasih so jih vodili predstavniki in upravitelji, danes pa uvedba neodvisnih izvajalcev ali imenovanje nekoga kot vodje sestanka postaja splošna praksa.

Vodenje sestanka marsikaj olajša. Pomembno je vedeti, kako voditi sestanek. To je voditi skupino skozi proces, ki naj bi pripeljal do zastavljenih ciljev.

Izvajalec je oseba, ki delo olajšuje in viša produktivnost. Osredotoča se na proces (kako voditi sestanek) bolj kot na vsebino (o čem se odločamo), ki jo prepustja udeležencem.

Najboljša rešitev je, če predstavnik skupnosti ohranja prestiž in avtoriteto vodenja in v načrtovanje vnaša realnost, medtem ko izvajalec obvladuje proces, postavlja udeležbo v ravnovesje in je v boljšem položaju, ko gre za občutljive teme, kontroverznost in večje probleme. Uspešen izvajalec skupinsko delo še bolj olajša, če sledi določenim napotkom.

4

1. Postavite se v karseda nevtraln vlogo. Vaša naloga je promovirati komunikacijo in reševanje problemov prek individualnih izkušenj udeležencev. Če izvajalec na udeležence vpliva s svojimi idejami ali s kretnjami nakaže »najboljši« odgovor, lahko povsem povozi skupinski proces. Tako lahko skupina postane posrednik odgovorov, namesto da bi našli svoje, ter se udeleženci počutijo, kot da so izvajalcu obrnili hrbet ali da ima le-ta prikrita namene.

2. Že vnaprej pripravite prostor, ki bo udeležencem prijazen, da se bodo v njem dobro počutili. Poskrbite, da jim bo na voljo dovolj materialov in opreme. Izvajalcem ni treba vsega opraviti lastnoročno, vendar mora biti vse opravljeno v doglednem času.

3. Spoznajte ciljno publiko, njihove interese in stališča ter nasprotovanja. Čeprav zna priti tudi do presenečenj, vam bo morda koristilo, če se boste kot izvajalec o udeležencih pozanimali vnaprej. Še posebej je to pomembno, ko gre za okoliščine, v katerih si udeleženci močno nasprotujejo.

4. Zunanji izvajalci naj skupaj s pripravljeno ekipo pregledajo dnevni red sestanka, zelo zaželeno pa je, da s to skupino delujejo že od samega začetka. Jasno določite, kdo je zadolžen za katero nalogo, npr.: kdo bo imel uvodni nagovor, kdo posamezne uvode, spoznavne igre, zaključek ... Kdo bo odgovoren za tehnično ekipo, kdo za distribucijo materiala? Kdo bo zapisnikar?

5. Spoznajte dinamiko skupinskih procesov in tehniko obvladovanja zahtevnih situacij, kot so sovražno nastrojeni udeleženci ali udeleženci, ki ničesar ne prispevajo, brezciljno diskutirajo, delajo motnje v okolju, ki bi lahko prizadele potek sestanka. Zapomnite se, da če bi lahko šlo nekaj narobe, bo narobe tudi šlo. Ohranite profesionalen odnos in mirno kri, kar bo preprečilo tudi paniko med udeleženci.

6. Uporabljajte tehnike, ki bodo držale energijo znotraj skupine in ohranjale osredotočenost na naloge ter vse člane skupine obravnavale enakovredno.

7. Uporabite učinkovite načine komunikacije! Npr. aktivno poslušanje, parafraziranje, komentarje, o katerih naj razmisli celotna skupina, opazovanje govornice telesa in prilagajanje tona ter hitrosti govora.

8. Ustvarite občutek odprtosti. Ustvarite okolje, ki bo spodbujalo skupinsko komunikacijo – uporabite majhne okrogle mize, učilnice v obliki črke U ali druge položaje, ki omogočajo največjo enakovrednost in dostopnost. Če udeleženci eden drugega ne morejo slišati, ne bodo mogli deliti dobrih stvari eden z drugim.

9. Naj vas ne moti tišina. To bo morda dovolilo čas in prostor za refleksijo, opogumljanje introvertiranih oseb k govoru in celotni skupini omogočilo občutek tega, da se lahko svobodno odločajo izven časovnih okvirov.

10. Nikoli udeleženca ali skupine ne spravite v zadrego. Humor uporabljajte zmerno in preudarno. Če boste morali za produktivnejše skupinsko delo postaviti osnovne pogoje, naj ti ne ogrozijo duha začrtanih ciljev in naj gradijo vzajemne odločitve o tem, kako bo naloga skupini pomagala in zakaj naj skupina vanjo vложи čim več truda.

Komunikacijske spretnosti

Izvajalec sestanka se prvenstveno zanaša na poslušanje in zastavljanje vprašanj. Poslušanje mu omogoča, da si zapomni vsebino, jo poveže z diskusijo, njeno bistvo zapiše na tablo, opazuje reakcije na povedano in sodi o tem, kaj še spada pod določeno točko in kdaj naj začnejo z drugo.

S povzetjem povedanega ali zapisovanjem idej na tablo izvajalec govorcu zatrdi, da ga je nekdo slušal in razumel.

Izvajalci postavljajo vprašanja, da bi nadzorovali proces in spodbudili razmišljanje. Vprašanja označujejo napredek, tj. dejstvo, da se premikamo po dnevnem redu, pa tudi preusmerijo pozornost nazaj na osnovno temo.

Parafraziranje zahteva kombiniranje komunikacijskih spretnosti in zmožnosti analiziranja trenutnega dogajanja. Izvajalec mora iz povedanega izluščiti najboljše ter najslabše.

Uvod v sestanek

- Vedno pravočasno začnite, saj s tem izkažete spoštovanje do tistih, ki so prišli pravočasno, in opomnite zamudnike, kako pomembna je točnost.
- Pozdravite udeležence in se jim zahvalite za njihov čas.
- Na začetku preletite dnevni red, dajte udeležencem čas, da spoznajo vse predlagane teme, jih po potrebi spremenite in nato sprejmite dnevni red.
- Poskrbite, da bo zapisnikar vestno beležil pomembne podatke in kmalu po koncu udeležencem razdelil kopije zapisnika.
- Bodite udeležencem vzor energije in zagnanosti.
- Pojasnite svojo vlogo/vloge na sestanku.

Ni vam treba postavljati osnovnih pravil za vsak sestanek, vendar je zelo pomembno določiti nekaj osnovnih pravil, ki držijo za sleherno srečanje. Ta pravila zagotavljajo osnove za uspešen sestanek. Dobro je, če jih zapišete in naj veljajo tudi za naprej.

Kontrola časa

Ena najpomembnejših nalog izvajalca je razpolaganje s časom, ki vedno rad beži. Zato je zelo pomembno, da smo pozorni na čas. Enako velja, da opozarjamo udeležence na čas razprave, da niso predolgi. Če vam načrtovani čas uhaja iz rok, predstavite težavo vsem udeležencem in jih spodbudite, da jo skupaj z vami poskusijo odpraviti.

Eden od načinov za razvijanje samokritičnosti udeležencev je, da jih prosimo, naj ocenijo sestanek. V pomoč so nam lahko vprašanja: Kateri del sestanka, vam je bil še posebej všeč? Kaj ste odnesli od ...? Kaj bi lahko bilo bolje? Kaj bi spremenili do naslednjik? Če želite pisno oceno, na listu pustite tudi prostor za predloge.

Zaključevanje sestanka

- Sestanek vedno pravočasno zaključite, če je mogoče, v pozitivnem tonu.
- Ob koncu sestanka preglejte dejavnosti in naloge ter določite datum naslednjega sestanka. Preverite udeležbo na načrtovanem sestanku.
- Povejte udeležencem, da bodo zapisnike dobili v roku enega tedna, kar bo obdržalo njihovo pripravljenost za sodelovanje.

Voditelj mora imeti smisel za to, kaj se bo zgodilo naprej (na naslednjem sestanku) in kaj bo sledilo sprejetim odločitvam. To je potrebno potrditi na koncu, ko si je nujno vzeti 15 minut za vprašanje o tem, kaj sledi in kaj je potrebno storiti, da se bo proces pravilno razvijal. Poskrbite, da bo zapisano, kdo, kaj in do kdaj je treba opraviti.

Zapisnik

Zapisnik je uradna zabeležka sestanka, opomnik o tem, kaj se je na sestanku dogajalo. Pisanje zapisnika je pomembno za opozarjanje ljudi na to, kar so slišali, predstavlja pa tudi dokument o tem, kaj se je dogajalo v preteklosti, in je lahko v pomoč pri načrtovanju nadaljnjih sestankov, za potrditev sklepov in kot opomnik o zastavljenih dejavnostih. V veliko pomoč je tudi tistim, ki se sestanka niso mogli udeležiti. Če vedo, kaj se je na posameznem sestanku dogajalo, je manj možnosti, da bi ponavljali, kar je že bilo rečeno.

Med sestankom

- Pošljite naokrog seznam prisotnosti.
- Pridobite list članov odbora in se prepričajte, kdo je kdo.
- Ne zapišite slehernega komentarja, temveč le glavne ideje.

- Zapišite predloge in njihove avtorje ter rezultate glasovanja, brez da bi poudarili, kdo je predlog zavrnil.
- Poudarite, če bo o kakem od predlogov treba glasovati na naslednjem sestanku.
- Zapišite čas konca sestanka.

Po sestanku

- Zapisnik natipkajte čim prej po koncu sestanka, dokler je vaš spomin še svež.
- Ne pozabite na ime organizacije, tip srečanja, namen srečanja.
- Ne pozabite zapisati časa začetka in konca sestanka.
- Preden zapisnik razpošljete, ga lektorirajte.

Vsebina zapisnika

- Ime skupine, datum, čas in mesto sestanka.
- Imena in funkcije udeležencev ter imena opravičenih in odsotnih oseb.
- Ključne točke dnevnega reda s kratkim povzetkom diskusije, pomembnimi komentarji, odločitvami, vprašanji in postopki. Če je za posamezno zadolžitev določen posameznik, zapišite njegovo ime.
- Čas in datum, ko je bil zapisnik overjen.
- Ime in podpis zapisnikarja. •

gradimo družino

ZAKAJ V ZAKONSKI SKUPINI

Zapisal p. Benedikt Lavrih

Zakonca Marija in Jože sta 20 let v zakonski skupini. Vstopila sta na povabilo prijateljskega para, ki je že pred njima vstopil v zakonsko skupino. Jože in Marija sta bila pripravljena deliti z nami doživetja zakonske skupine.

»Zelo hvaležna sva, da sva postala del skupine. Na začetku sva imela veliko strahov in izgovorov. Poskusila sva, se odzvala vabilu in sva še danes v skupini. Vesela sva in si ne predstavlja najinega zakona in družinskega življenja brez zakonske skupine. Kaj nama je bilo najbolj všeč in nama daje moč, duha in pogum za jutrišnji dan, deliva z vami.

Zakonska skupina naju povezuje, utrjuje, nama daje duhovnih in telesnih moči za vsak trenutek osebnega in zakonskega življenja.

Zakonska skupina nama daje zgled. Vsak par v skupini je enkrat in se trudi ter si prizadeva za boljši zakon. Prizadevanja so nama zgled in spodbuda. Ko se poslušamo, vedno dobivava nove izzive za najino pot. Večkrat sva po skupini rekla: dajva še midva poskusiti. Uspelo je.

Učiva se pogovarjanja. Prihajava iz družin, kjer se starši niso veliko pogovarjali. Več ali manj so pogovori potekali o vsakodnevnih dolžnostih in o delu. Deliva izkušnje in doživetja o notranjem svetu. Veliko bolj se pozna kot prej. Skupina nama pomaga, da si vzameva čas za pripravo na srečanje in se pogovoriva o tem, kar bo na srečanju. Za obstoj in rast odnosa v zakonu je potreben čas drug za drugega. Pogovor v zakonu je kot dober temelj za hišo. Brez pogovora med zakoncema je težko živeti v dobrem sožitju.

6

Naša sva nove poti približevanja drug drugemu.

Ko sva bila še na začetku najine poti, sva opazovala, kako so mnogi pari naveličani in ne vedo, kaj in kako bi. Način življenja postane rutina, tudi odnos je lahko na tem. V skupini sva se naučila novih načinov osvajanja in približevanja. Postala sva ustvarjalna. Najdeva neštete majhne pozornosti, ki naju razveseljujejo in bogatijo. Nisva posebej živahna. Ostali pari imajo več idej in se povezujejo med seboj na različne načine. Odkrili so nama nove poti zelo pestrega medsebojnega povezovanja. Tudi najino moško in žensko naravo, različna pričakovanja, prirojene vedenjske vzorce iz najinih prejšnjih družin nama je lažje sprejemati in ovrednotiti s pomočjo skupine. Izkušnje vseh sedmih parov so tudi smernice in pomoč.

Utrjevanje vrednot in medsebojna podpora. Včasih sva mislila, da imava samo midva zakonske težave. Počutila sva se kot nek oddaljen otok, ki sameva in je izpostavljen preizkušnjam sveta. Poslušava zgodbe parov iz zakonske skupine. Veliko tolažbe in podpore prejemava. Najina zgodba ni edina. Najine vrednote prav v skupini dobivajo podporo in veva, da se splača truditi za vrednote, ki so trdne in močne. V službi sva deležna norčevanja, v skupini pa podpore in veselja, da živiva tak način življenja.

Pomoč pri najinem načinu vzgoje. Zakonski pari v skupini nismo skupaj zato, da bi drug drugega spreminjali, poučevali. Enkratnost in odličnost skupine je prav to, da dopušča vsakemu paru enkratno pot rasti. Vsi smo enaki. Voditeljski par je samo spremljevalec. Spoštujemo posamezni par in vsak par se lahko zaradi različnosti obogati ob drugem paru ter se utrdi v dobrem. Spoštujemo različnost in se ne vtikamo v način življenja posameznega para. Ko so bili otroci mlajši, nama je bila skupina v veliko pomoč pri načinu vzgoje. Vsak par ima svoje vzgojne načine. O tem smo se pogovarjali in si delili izkušnje. Tako sva spoznala najin način vzgoje in ga uresničevala v vzgoji otrok.

Medsebojna pomoč. Kot ste že lahko razbrali iz vsega povedanega, si pari v zakonskem občestvu pomagamo na vseh področjih življenja. Pridejo težave in preizkušnje. Pomagamo drug drugemu. Če so materialne ali kakšne druge stiske, smo tudi na razpolago. Bolezni, nezaposlenosti, neuspehi, težave vseh vrst

... Kako lepo je, ko lahko pokličeš zakonski par in z njim deliš te težke izkušnje. Vedno imaš nekoga, ki ti je v podporo.

Zakonska skupina pomaga v župniji. Zelo pomembno za kristjane je, da ne skrbimo samo za osebno duhovno rast, ampak to, kar nam daje Kristus, tudi delimo. Vsak je povabljen, da sodeluje v župniji v različnih dejavnostih. Tako so naši pari v pevskem zboru, bralci, kateheti, v Karitas in župnijskem svetu.

Reševanje kriz. Veliko parov doživi v odnosu obdobje zatišja, ko ni moči in duha in se lahko pojavi kriza. Ni več toplih besed in spodbud. Odnos postane suh in morda tudi grob. Ko sva na skupini delila najino izkušnjo, nisva dobila navodila, kaj narediti. Poslušali so naju, vživeli so se v najino izkušnjo. To je bilo največ. Skupina je res velika duhovna podpora. Dejstvo je, da smo vsi na isti poti in se trudimo. Prijateljstvo med pari in molitev drug za drugega je močna podpora.

Doživetje zaupanja, spoštovanja, dostojanstva.

Najti zaupljive prijatelje in imeti okrog sebe ljudi, ki te razumejo in poslušajo, sprejemajo takšnega, kot si, ni enostavno. To so največji darovi in milosti naših odnosov v zakonski skupini. V skupini si lahko to, kar si. Vsak par to, kar sliši, ohrani v zaupanju. Ni opravljanja, ni obrekovanja, ampak čuteče spremljanje in spodbujanje. Kdor ne more sprejeti tega načina in se ne vzgaja za to, ne more biti v zakonski skupini.

Duhovna, molitvena podpora. Nisva bila poglabljena vernika in se imenujeva tradicionalna vernika. Skupina naju je prebudila tudi na tem področju. Poglobila sva vero. Moliva za vero, se pogovarjava o verskih vprašanjih. Spremljava otroke na poti vere. Pri nas doma je Bog prijatelj.

Samo eno rečeva: »Najin zakon je lepši, ker sva v zakonski skupini. Morda bi omagala, a nisva. Zakon je velik dar ljubezni, a brez truda in napa ne gre. Zakonska skupina naju uči, vzgaja, vodi in spremlja. Ne bojte se vstopiti v zakonsko skupino.«

Hvala vama, Marija in Jože. Veselo naprej! •

na obisku

TU SMO.

NAŠA SRCA SO ODPRTA ZATE.

Mateja Gartner

Petdeset nas je v Loki pri Župnijski karitas. Molitev petih prstov, kot jo je poimenoval papež Frančišek, skuša zaobjeti naš način skupnega bivanja, ko pomagamo, ko snujemo, ko smo obupani in iščemo rešitve, ali pa takrat, ko se nam nekaj ponesreči, pa naslednji hip kot žarek upanja posije nova ideja: začnemo moliti za tiste, ki so nam najbližji in jih imamo radi, potem za tiste, ki potrebujejo podporo in modrost v

vodenju drugih za pravo pot, kažejo se nam oblastniki, ki potrebujejo Božje vodstvo, že smo pri nemočnih, bolnih in tistih s problemi. Odpre se široko polje delovanja ... In ostane nam še mezinec, ki kaže na nas same, da molimo tudi zase; da bi mogli vsem zgoraj naštetim pomagati ali pa jih prositi, da nas podprejo pri našem delu in poslanstvu. Zato tudi vsako naše srečanje začnemo z molitvijo in v zadnjem času tudi z razmišljanji, ki nam jih pripravi loški duhovni pomočnik g. Fajdiga. Globoke misli, ki režejo,

dobrohotno in odločno nagovarjajo ter nas pošiljajo v konkretne situacije.

Na srečo v Škofji Loki odlično sodelujemo s Centrom za socialno delo, z Rotary in Lions klubom, ki nam večkrat donirata sredstva za konkretne rešitve stisk, z Rdečim križem se dogovarjamo za način pomoči posameznikom, naklonjen nam je Radio Sora, pri zbiranju šolskih potrebščin pristopijo šole, donira in podpira nas tudi Občina Škofja Loka. Redno nam pomaga tudi več lokalnih podjetij, omenili bi podjetje za razvoz hrane Feliks, ki za naše uporabnike že več let redno brezplačno prispeva šest obrokov tedensko. Zaradi vseh naštetih sodelavcev smo močnejši tudi sami. Skušamo slediti etičnosti in spoštovanju človekove enkratnosti in dostojanstva. Sodelavci povedo, da jih prostovoljstvo bogati, da pridobijo sami in si na tak način krepijo tudi lastno vrednost ter so hvaležni, da zmorejo pomagati. Na drugi strani pa se včasih pojavi tudi izčrpanost, saj so nekateri sodelavci milega srca in že mnogo let pomagajo tudi izven uradnih ur; le-ti ne štejejo ur svojega dela ... Včasih pride tudi do nesoglasja med nami. Skušamo razumno pogledati na problem, najti rešitev, poiskati odgovor pri tistih, ki že dolgo delajo, ali pa pri onih, ki imajo morda sveže ideje in malce drugačen pogled. Hvaležni smo za naklonjenost župnika Mateja Nastrana.

Široko polje delovanja imamo:

- Vsako sredo imamo odprto svetovalnico za posameznike in družine, letno opravimo okrog 280 razgovorov. Napotimo jih naprej ali pa se dogovorimo za pomoč pri Karitas, včasih jim plačamo

tudi položnico. Posebno pozornost posvečamo otrokom, ki za nastale težke situacije niso nič krivi.

- Eno najpomembnejših področij delovanja je obiskovanje starejših, bolnikov in invalidov. Okrog 20 sodelavcev hodi po obiskih. Za njimi se skrivajo tudi sodelavci, ki pripravijo voščila, darilca, pa skavti, ki jim ob božiču nesejo betlehemske lučke. Skušamo vključiti tudi birmance. Okrog 160 ljudi čaka, da dobijo obisk ob praznikih in osebnih jubilejih. Vsaj dvakrat letno zanje pripravimo srečanje s sveto mašo in pogostitvijo.
- Pri razdeljevanju in zbiranju hrane sodeluje veliko prostovoljcev. Letno razdelimo več kot 20 t hra-

ne. Veliko je dobimo iz evropskih sredstev, tudi od Škofijske karitas, darujejo ljudje, vsako leto imamo akcijo zbiranja ozimnice; hrano pa zbiramo tudi po trgovinah v Loki, v Selški in v Poljanski dolini, saj imamo dvakrat letno posebno akcijo zbiranja hrane v trgovinah. Za vse prejemnike hrane se ob božičnih praznikih pripravijo tudi vizitke z voščili ter sladko presenečenje.

- Zelo težko področje delovanja je zbiranje opreme. Tu nam vedno primanjkuje sodelavcev, saj potrebujemo pridne in močne roke, ki predstavljajo, montirajo, hodijo na ogleda, nakladajo, razkladajo, skratka, se dogovarjajo; na tem področju delovanja bi zares potrebovali pomoč, ali pa bo potrebno razmišljati, kako zadevo spraviti v neke normalne okvire ali jo celo opustiti, saj so problem tudi prevozi. •

- Zberemo ogromno oblačil, obutve ter materialnih dobrin, preko 10 t letno. Tukaj delajo vestne gospe, ki oblačila vsako sredo tudi delijo, jih seveda prej uredijo, razvrščajo in skrbijo, da je prostor razdeljevanja privlačen tudi na pogled. Zbiramo tudi zdravila, ki jih odnašamo v ambulanto za ljudi brez zdravstvenega zavarovanja. Veliko oblačil smo darovali tudi ljudem na drugih koncih Slovenije.
- Ljudem, ki na hitro potrebujejo rešitev stiske s svojci, nudimo tudi ortopedske pripomočke. Imamo preko 20 bolniških postelj, invalidske vozičke, hodulje, sobne WC-je, plenice, higienske pripomočke. Vse posojamo brezplačno.
- Javnosti nevidni so prostovoljci, ki opravijo računovodsko delo, odgovarjajo na e-pošto, telefone, tisti, ki svetujejo in zagotavljajo anonimnost, izdelujejo poročila, pripravljajo plakate, najavljajo dogodke, pripravljajo darilca ...

Naši odmevnejši akciji sta dobrodelni srečelov in dobrodelni koncert.

Srečelov pripravimo v tednu Karitas, na začetku adventa, in poteka v naši cerkvi ter pri kapucinih, za kar smo jim izredno hvaležni. Z zbiranjem dobitkov imamo sicer mnogo dela, a je zadovoljstvo zelo veliko, ker so se ljudje navadili in z veseljem darujejo za srečke. Prav darovi srečelova omogočijo, da lahko pomagamo več ljudem, tudi ob izrednih dogodkih in stiskah.

Koncert je izključno v domeni mladih, ki ga pripravljajo s srcem. Starejši jim nudimo le zunanjo pomoč, ideje in oblikovanje so njihovo delo. Imajo ideje, sveže zamisli, radi sodelujejo kot organizatorji ali nastopajoči.

Loške šolarje povabimo k zbiranju šolskih potrebščin. Odziv je velik, letos celo takšen, da jim bomo s potrebščinami lahko pomagali tudi tekom šolskega leta.

Naj zaključim z mislijo Alenke, ki je ob dvajsetletnici delovanja v naš zbornik zapisala takole:

Vabiš nas, Gospod.

Vsak dan znova.

Z vsakim njihovim pogledom pretresaš naša srca.

In mi ti z radostjo odgovarjamo:

»Tu smo. Naša srca so odprta zate.« •

KAKŠNE LASTNOSTI MORAJO IMETI PREDSTOJNIKI?

Jožica Ličen

Drage sodelavke in sodelavci Karitas! Ne, ne bom pisala zaposleni in prostovoljci, vsi smo po Božji volji to, kar smo, bratje in sestre istega Očeta. Vse spoštovanje vsem in vsakemu posebej, zato je najlepše, če smo samo sodelavci, sodelavci drug drugega, še najbolj pa sodelavci Boga, ki nas je v to službo postavil samo zato, da smo podaljšana roka Njega samega! Kakšna čast, še bolj kot to pa: kakšna odgovornost! In samo On je naš prvi predstojnik, ki je modro razdelil službe in odgovornosti.

Ta komentar pišem pred volitvami. Morda bo kdo vzdihnil »spet ta politika«, vendar vem, da bo v Žarku komentar objavljen že po volitvah, ko bo ves trud kandidatov mimo. Čeprav me vseh devet kandidatov stalno nagovarja z besedami, ki jih želim slišati, na podlagi preteklih zaslug ugotavljam, da je marsikdo izpadel že v mojem krogu. Hvala Bogu, ljudje se vedno bolj zavedamo, kakšne lastnosti mora imeti predstojnik.

In prav čas, ko se marsikdo želi pokazati v najljubši luči, me nagovarja, da razmišljam o vrednotah, ki jih kot posameznik in kot narod pričakujemo od naših predstojnikov.

Katoličani vemo, da vse piše v Svetem pismu, zato bi morali imeti to vedno pred očmi. Tu ni pomote. Če besede, ki so zapisane v Svetem pismu, veljajo že dva tisoč let, ne vem, zakaj jih ne bi uporabili vedno, ko izbiramo predstojnike. Bom malo poenostavila in nazivala glavne lastnosti:

- Kdor se poteguje za predstojnika, naj hrepeni po dobrem delu.
- Predstojnik ali predstojnica naj bo mož/žena brez graje.
- Predstojnik ali predstojnica naj bo mož ene žene, žena enega moža.
- Predstojnik naj bo trezen, razumen, urejen, gostoljuben, zmožen za poučevanje, priazen.
- Predstojnik ne sme biti prepirljiv in lakomen po denarju.
- Svoj dom mora dobro voditi, saj kdor ne zna voditi svojega doma, ne zna voditi tudi skupnega doma.
- In ženske – dostojanstvene, ne obrekljive, marveč trezne in vsestransko vredne zaupanja.

Še marsikaj je zapisano, a bodi dovolj. Ni potrebe, da te lastnosti odključamo le pri predsednikih, ministrih, škofih, duhovnikih. To velja za vse nas. Te lastnosti veljajo prav tako za voditelje/voditeljice župnijskih, dekanijskih, škofijskih, slovenske Karitas, zavodov, skupin. Težko je, vendar ni nemogoče.

Čestitke vsem, ki se trudite, da ste ljudem in Bogu po volji! •

TOGO SRCE NE RAZUME BOŽJEGA USMILJENJA

papež Frančišek

Gospod reče Joni, naj spreobrne mesto Ninive: prvič prerok pobegne in zavrne naročilo; drugič pa to stori in mu dobro uspe, a kljub temu ostane jezen, besen zaradi odpuščanja, ki ga Gospod podeli prebivalcem, ki z odprtim srcem pokažejo, da se kesajo. »Jona je bil trmoglavec; še bolj kot trmoglavci pa je bil tog, imel je togo dušo.«

Tisti, ki so trmasti v duši, ne razumejo, kaj je Božje usmiljenje

Tisti, ki so trmasti v duši, togi, ne razumejo, kaj je Božje usmiljenje. So kakor Jona in mislijo: »To moramo pridigati, da bodo ti kaznovani, ker so delali zlo in morajo iti v pekel.« Tisti, ki so togi, ne znajo razširiti srca kakor Gospod. Togi ljudje so strahopetci, z majhnim zaprtim srcem, navezani na golo pravico. Pozabljajo, da je pravičnost Boga postala meso v njegovem Sinu; postala je usmiljenje, postala je odpuščanje; srce Boga je vedno odprto za odpuščanje.

Vsemogočnost Boga se izraža v njegovem usmiljenju in odpuščanju

To, kar trmoglavci pozabljajo, je dejstvo, da se vsemogočnost Boga pokaže, izraža predvsem v njegovem usmiljenju in odpuščanju.

Da bi razumeli Božje usmiljenje, je potrebno veliko molitve

»Ni lahko razumeti Božjega usmiljenja, ni lahko. Potrebno je veliko molitve, da ga razumemo, saj je milost. Mi smo navajeni na pravičnost 'to si storil, plačaj'. Vendar pa je Jezus plačal za nas in še naprej plačuje.«

Bog potrpežljivosti, ki zna razširiti srca

Bog bi lahko prepustil preroka njegovi trmoglavosti in togosti, vendar se je šel pogovoriti z njim ter ga prepričal, rešil ga je, kakor je to storil z Ninivljani: je Bog potrpežljivosti, Bog, ki zna pobožati, ki zna razširiti srca.

Vedno zmaga usmiljenje Boga

»To je sporočilo te preroške knjige. Dialog med preroštvom, pokoro, usmiljenjem ter strahopetnostjo ali trmoglavostjo. Vendar pa vedno zmaga usmiljenje Boga, saj se Njegova vsemogočnost kaže prav v usmiljenju. Dovolim si, da vam svetujem, da vzamete Sveto pismo ter preberete Jonovo knjigo – je zelo kratka, tri strani – in opazujte, kako dela Gospod, kakšno je Njegovo usmiljenje, kako Gospod preoblikuje naša srca. Zahvalite se Gospodu, ker je tako usmiljen.« •

Predlog za pogovor v skupini:

Delavnica 1:

- Potrebujemo barvne listke dveh različnih barv, svinčnike in tri plakate.
- Vsakdo si zamisli eno trmasto osebo, nato pa na prvi barvni listek zapiše, kaj mu pri komuniciranju z njo predstavlja največ težav. Listek nalepimo na prvi plakat.
- Poskušamo se vživeti v to osebo in napišemo tudi nekaj razlogov, zakaj menimo, da je ta oseba takšna, kot je. Razloge napišemo na drugi barvni listek in jih nalepimo na drugi plakat.
- Nato dobimo še en paket listkov prve barve. Realno pogledamo vase in premislimo, kdaj smo mi trmast. Na listek zapišemo, kako nas to ovira v komunikaciji z drugimi osebami. Nalepimo na prvi plakat.
- Na drugi plakat nalepimo listke z vzroki, zakaj prihaja do naše trme.
- Da bomo lažje razumeli drug drugega, si v skupini s pomočjo listkov z drugega plakata oglejmo vzroke naših trm in kakšno stvar predebatirajmo.
- Nato pa si pogledajmo še prvi plakat in težave, ki nastajajo pri komunikaciji.
- Z mislijo na različne vzroke naših početij za ovire v komunikaciji poskušajmo najti bolj konstruktivne rešitve in jih zapišimo na tretji plakat.
- Ob koncu naj si vsakdo pri sebi izbere eno rešitev s tretjega plakata in naj bo na to pozoren v prihodnjem mesecu.
- Voditelj srečanje zaključi s tremi zdravamarijami: prva je za osebo, s katero imamo težave, druga je za naše slabosti in tretja za izboljšanje odnosov ter moč, da se bomo trudili izpolnjevati svoj sklep.

Delavnica 2

- Potrebujemo 6 plakatov, na katere napišemo naslov in podnaslove razmišljanja papeža Frančiška (Togo srce ne razume Božjega usmiljenja). Plakate nalepimo po prostoru že pred začetkom srečanja.
- Po uvodu v srečanje udeležence povabimo, da se sprehodijo po prostoru in na vsakega od plakatov zapišejo kakšno misel ali dogodek, ki jih nagovarja ob stavku na plakatu.
- Ko vsi zaključijo, se usedemo in vsakdo podeli tisto, kar želi, o tem, kako se mu je misel razvijala skozi popotovanje po prostoru.
- Nato potujemo v pogovoru od naslova proti podnaslovom in v skupini skupaj govorimo o glavnih poudarkih vsakega od njih, voditelj vključi tudi papeževo razmišljanje.
- Ob zaključku pogovora vsakdo napiše na barvni listek eno novo spoznanje ali misel, ki ga je nagovarila v današnjem srečanju.
- V hvaležnosti za Božje usmiljenje in za to, da Gospod vedno preoblikuje naša srca po Njegovem, zmolimo Gospodovo molitev.

NOVO VODSTVO SLOVENSKE KARITAS

Slovenski škofje so 2. oktobra imenovali mag. Cveta Uršiča za novega generalnega tajnika Slovenske karitas. Petletni mandat, na katerem bo nasledil dosedanjega tajnika Imreta Jerebica, bo začel 3. januarja 2018.

Mag. Cveto Uršič je v predstavitvenem programu poudaril, da ostajajo temeljne naloge Karitas nespremenjene – uresničevati karitativno in socialno poslanstvo Cerkve na Slovenskem z nudenjem podpore vsem revnim in socialno izključenim. Po njegovem bo Karitas v družbi vedno pomembna institucija, saj bodo v vedno ljudje, ki potrebujejo pomoč zaradi revščine, bolezni, starosti ali drugih okoliščin.

Čeprav prioritete tudi v prihajajočih letih ostajajo enake, pa se bo morala Slovenska karitas z novimi programi odzivati tudi na nove izzive v družbi. Poudarja medgeneracijske centre, hospice in pomoč umirajočim, postrehabilitacijske (zaposlitveni, socialni ipd.) programe za odvisnike od trdih drog in novih oblik odvisnosti (motnje hranjenja, internet ...) ali invalidnosti (nezgodna poškodba možganov, avtizem ...), programe za begunce in migrante (družine, starejši, otroci, bolni in invalidi). Ob tem dodaja, da ostajajo prioritete tudi dobro sodelovanje in usklajevanje med (nad)škofijskimi Karitas v Sloveniji, nudenje podpore starejšim prostovoljcem in pridobivanje mlajših ter ohranjanje dobrega sodelovanja z državo in partnerskimi humanitarnimi organizacijami.

Mag. Cveto Uršič je bil 17 let direktor programa v Univerzitetnem rehabilitacijskem inštitutu Soča, pet let generalni direktor Direktorata za invalide na Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, krajši čas pa je bil neprofesionalno direktor Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij (FIHO). V svojem raziskovalnem in strokovnem delu se je ukvarjal predvsem s področjem uveljavljanja človekovih pravic invalidov, v bibliografiji raziskovalcev pa ima zavedenih preko 250 bibliografskih enot.

Aktiven je tudi v strokovnih združenjih invalidskih in humanitarnih organizacij doma in v tujini. Med drugim je bil v letih 2008–2010 član prvega Odbora Združenih narodov (OZN) za pravice invalidov. Od leta 2004 je član razširjenega strokovnega sveta Slovenske karitas.

Imre Jerebic z letom 2018 zaključuje svoj zadnji petletni mandat. Svoj prvi mandat generalnega tajnika je nastopil v letu 1995. Z izjemo mandata 2002–2008 je bil v vsem tem času generalni tajnik. Skupaj je Slovensko karitas v času od ustanovitve v letu 1990 in v treh mandatih vodil 17 let. V letih 1997 do 2008 je bil Imre Jerebic tudi direktor Zavoda Pelikan Karitas, ki izvaja visokopražne socialnovarstvene programe na področju pomoči zasvojenim in ženskam žrtvam nasilja. Imre Jerebic je od leta 2016 upokojen in zadnji dve leti Slovensko karitas vodi kot prostovoljec. •

VIDNI IN VARNI V PROMETU

Luka Oven

V oktobru se je zaključil projekt **Vidni in varni na cesti**, katerega namen je povečanje varnosti v prometu. Potekal je po nekaterih pilotnih župnijskih Karitas, oratorijih in na Počitnicah biserov, izvajali pa so ga v večini prostovoljci Mlade Karitas.

V poletnem času so se na oratorijih in letovanjih izvajale **preventivne delavnice za otroke**, v mesecu oktobru je v sklopu akcije Bodi preViden potekalo **razdeljevanje odsevnikov**, v začetku meseca novembra pa je bil na župnije poslan **preventivni film Vidni in varni na cesti**.

Preventivne delavnice za otroke so se letos poskusno izvajale na dvanajstih oratorijih in letovanjih Počitnic biserov, izvajalo pa jih je okoli 300 animatorjev Mlade Karitas. Skupno je bilo v delavnice vključenih malo več kot 800 otrok. Delavnice so najprej potekale po manjših skupinah, kjer so otroci spoznavali znake in pravila v prometu, potem so se skupaj odpravili na pohod po kraju, kjer so si ogledali nevarne odseke poti, ko so prišli s pohoda, pa so rešili še kratek vprašalnik in tako še bolj utrdili svoje znanje.

Razdeljevanje odsevnikov je potekalo na dvajsetih pilotnih župnijah. Glavni namen akcije je bil, da mladi prostovoljci Karitas nagovorijo starejše k uporabi odsevnih trakov (katere jim tudi razdelijo) in jih ozaveščajo o varni udeležbi v prometu. V sklopu akcije so se župnijske Karitas povezale z lokalnim SPV – Svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, ki jim je priskrbel odsevne trakove. Projekt je bil koordiniran s Slovenske karitas, Agencija za varnost prometa pa je poskrbela, da so bili SPV obveščeni in so lahko tudi brezplačno naročili odsevnike.

Preventivni film Vidni in varni na cesti, ki je nastal v sklopu projekta, je namenjen otrokom, njihovim staršem in starejšim. Otroci v njem spoznajo pravila in napotke za varno udeležbo v prometu, starši dobijo nekaj napotkov, kako otroke varno pripeljati ali pospremiti v šolo, k verouku. Vseskozi pa film ozavešča tudi starejše o uporabi odsevnih teles in vidnosti v prometu. Film je bil poslan na vse župnije, kjer je na voljo katehetom in duhovnikom kot gradivo za preventivne delavnice.

Več o projektu si lahko preberete na:

<http://www.karitas.si/akcije/prometna-varnost/>

**vozi mo
Pametno**
AGENCIJA ZA VARNOST PROMETA

JAVNA AGENCIJA
REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA VARNOST PROMETA

Sektor za preventivo in vzgojo v cestnem prometu

NEKAJ PRIPOROČIL ZA VEČJO VARNOST PEŠCEV:

1. **Hodite po pločniku.** V primerih, ko ni pločnika, hodite ob robu cestišča ob levem robu, tako da vidite nasproti vozeča vozila.

2. **Cesto vedno prečkajte na označenih ali semaforiziranih prehodih za pešce** (ob zeleni luči). Če v bližini ni prehoda, bodite dodatno pozorni na bližajoča se vozila.

3. **Vedno se prepričajte, preden prečkate cesto** – ustavite se pred cestiščem, pogledjte levo, desno in še enkrat levo.

4. **BODI preVIDEN:** vozniki vas morajo opaziti pravočasno, da bi lahko ustrezno ravnali:

- izogibajte se voznikovemu mrtvem kotu, ker vas ne vidi (še posebej problematično pri tovornih vozilih in avtobusih);
- z voznikom vzpostavite očesni kontakt – tako se prepričate, da vas je opazil;
- nosite svetla oblačila in odsevnik;
- uporabite lučko ali mobitel, če ponoči hodite ob cesti izven naselja.

5. **Odrasli vedno držite otroke za roko**, ko hodite ob cesti. Otroci se ne smejo igrati ob cestišču.

6. **Pešačenje in alkohol?** – tudi pri pešcih je alkohol dejavnik tveganja, saj zmanjšuje sposobnost pešca za ustrezno presojo, zaznavne in fizične sposobnosti. Če pijete alkohol, raje uporabite taksi, varen prevoz prijatelja ali javni prevoz. Prav tako bodite pozorni na učinke dovoljenih in nedovoljenih drog.

7. **Upošteвайте predpise** – pešci nimajo absolutne prednosti, upošteвайте rdečo luč na semaforju, prepoved pešačenja itd.

8. **Na avtocesti ne smemo pešačiti** ali se zadrževati izven vozila ob cestišču, saj je to izredno nevarno. V primeru kritičnega dogodka poskrbimo za svojo varnost: vozilo ustavimo na odstavnem pasu, zavarujemo mesto dogodka, izstopimo iz vozila in se umaknimo na varno za zaščitno ograjo ter pokličimo pomoč. Prav tako vedno uporabimo odsevni telovnik. •

STIČNA MLADIH ZA MATERINSKI DOM

Jože Gornik

Leto 2017 se za materinski dom, ki deluje pod Zavodom Pelikan Karitas, ni začelo ravno najbolje, kajti od nekaterih rednih donatorjev smo prejeli manj denarja. Zaradi vzdrževanja starih objektov in vse več zahtevnih uporabnic z otroki pa so stroški vsako leto višji. Letos bomo morali samo za obnovitev dotrajane inštalacije plačati več tisoč evrov, ki jih ne dobimo iz MDDSZ, ki podpira našo dejavnost, ne pa vlaganje v infrastrukturo.

Naši stiski so letos prisluhnili organizatorji Stične mladih. Zato se iskreno zahvaljujemo vodstvu STIČNE MLADIH 2017, ki je presodilo, da je naše delo zaupanja vredno, in nam namenilo sredstva, ki jih zbirajo mladi kot dobrodelno akcijo v okviru tega vseslovenskega srečanja mladih.

Kljub vremenu, ki je bilo bolj aprilsko kot septembrsko, se je okrog stojnice KARITAS, kjer smo gostovali s promocijskim materialom tudi mi, ves dan zbiralo kar nekaj mladih in tudi njihovih spremljevalcev iz župnij.

Hvaležni pa bomo tudi za vsak dar, ki nam pomaga že več kot 25 let ohranjati naše poslanstvo dela z uporabnicami v stiski na Gumnišču pri Škofljici in na Litijski cesti v Ljubljani.

Več informacij o našem delu in o tem, kako lahko pomagate, dobite na

<http://pelikan.karitas.si/materinski-dom.html>

ter po elektronski pošti

materinski.dom@karitas.si. •

Foto: Julija in Jože G.

koper

KNJIŽNICA NA SLAPU

Tadej Kobal

Na Slapu smo v nedeljo, 8. oktobra, s svečano prireditvijo odprli knjižnico. Dogodek je potekal v stari šoli po nedeljski sveti maši. Udeležilo se ga je veliko ljudi.

12

Najprej je knjižnico blagoslovil naš g. župnik Franc Kralj, ki je poudaril, da je knjižnica na vasi zelo dobrodošla, saj omogoča poglobljanje znanja vaščanov. Nato se je dogajanje preselilo v zgornji prostor, kjer je prireditev pod torbami za nošenje knjig, ki so jih dan prej izdelali otroci, vodil Tadej Kobal, tajnik programa Popoldan na Slapu, ki na Slapu deluje že 12 let. Pomembni gostje na prireditvi so bili: slapenska pisateljica in naša sokrajanka Tatjana Kokalj s hčerko pravljíčarko Anjo, Majda Malik, zgodovinarica, Tatjana Rupnik, voditeljica celotnega programa Popoldan na Cesti, ter Ljubica Ženko, koordinatorka omenjenega programa na Slapu.

Že v uvodu smo slišali, da so knjižnico uredili prostovoljci programa Popoldan na Slapu in da bo odprta vsak četrtek med 17. in 18. uro. Sledil je kratek pregled 140-letne zgodovine knjižničarstva na Slapu, ki ga je pripravila zgodovinarica Majda Malik, nakar je pravljíčarko Anja predstavila pravljico, ki jo je njena mama, pisateljica Tatjana Kokalj, napisala za našo knjižnico. Nato je besedo prevzela ga. Kokalj in povedala, da je ona ena izmed zadnjih generacij, v kateri se še spomnijo stavkov, kot so: »Zapri knjigo, pojdi se

učiti!« Danes tega otroci ne poznajo več, kljub temu pa obstaja za branje veliko razlogov, npr. povečevanje besednega zaklada, večja sposobnost koncentracije, razvijanje domišljije in podobno. Poudarila je, da je vaških knjižnic po Sloveniji malo in da je vesela, da smo uspeli idejo na Slapu pripeljati do konca. Tudi strokovna voditeljica programa Popoldan na Cesti, Tatjana Rupnik, je pohvalila zagnanost in marljivost vseh prostovoljcev na Slapu, ki jim je uspelo izpeljati idejo o odprtju knjižnice.

Ljubica Ženko, koordinatorka programa na Slapu, se je vsem, ki so sodelovali na prireditvi, ter Tadeju Kobalu, ki je poskrbel za popis vseh knjig in načrtoval delo v knjižnici, zahvalila in jim podarila ročno izdelane torbe ter jubilejno izdajo Martina Krpana. Poleg tega je posebno darilo prejela Ingrid Petrič, ki bo vodila knjižnico.

Ob zaključku prireditve smo slišali zahvalo vsem donatorjem, tako posameznikom, ki so darovali knjige ali h knjižnici kakor koli drugače prispevali, kot vsem založbam, knjižnicam, podjetjem, trgovinam, pisateljem. Podarjene so nam bile tudi nalepke na knjigah. Seznam donatorjev je predolg, da bi jih naštevali, zato: hvala vsem! •

DAN ODPRTIH VRAT
HIŠE MALORCA

Andreja Kobal

Svetovni dan brezdomstva v hiši za brezdomce Malorca Ajdovščina

Občina Ajdovščina že od februarja 2015 aktivno odgovarja na problematiko brezdomstva v občini ter posledično tudi širši regiji. Z ureditvijo Hiše Malorca v Ajdovščini za namene nastanitve brezdomnih oseb sta Občina Ajdovščina ter Škofijska karitas Koper kot izvajalec programa orali ledino na tem področju in tako postavili mejnike na področju skrbi za osebe na t. i. družbenem robu. Hiša Malorca je namreč prva tovrstna hiša na Primorskem, v kateri biva do 10 oseb mesečno. Prednost imajo občani Ajdovščine, vendar rešujemo tovrstno problematiko tudi iz drugih občin širom Slovenije. Od njene ustanovitve naprej je v hiši našlo zatočišče prek trideset oseb.

Pomemben cilj našega delovanja je približevanje problematike brezdomstva širši skupnosti, saj želimo opozoriti na zgodbe ljudi, ki se v naši sredi znajdejo v nezavidljivih življenjskih situacijah, brez strehe nad glavo ter s tem pogosto v zelo negotovih bivanjskih razmerah. Ker verjamemo, da je družba toliko močna, kot je močan njen najšibkejši člen, želimo opozoriti na

solidarnost tudi do te ciljne skupine, ki ni tako malo številna.

Dobro priložnost za osveščanje javnosti vidimo prav v svetovnem dnevu brezdomstva, ki ga letno obeležujemo desetega oktobra. Zato smo tudi v Ajdovščini želeli opozoriti na ta dan. S pripravami smo pričeli dobrih 14 dni pred samim dnem in na dogodek povabili lokalno laično skupnost pa tudi lokalno strokovno javnost. Za prvič smo z obiskom zadovoljni.

Skozi ves dan nam je družbo delala pisana paleta različnih ljudi. Naša skrita želja je, da Hiša še bolj zaživi v lokalnem okolju in s tem upraviči svoj obstoj. Veseli smo bili tako sosedov, različni humanitarnih – strokovnih delavcev, prostovoljcev Rdečega križa, sodelavcev znotraj mreže Karitas, ki vidijo naše prizadevanje in nas želijo pri našem delu podpreti.

Vse obiskovalce smo povabili v naš skupen dnevni prostor, kjer smo jim ponudili domačo rolado ter sladke dobrote, ki nam jih je velikodušno podarilo domače podjetje Fama, d. o. o. Ob kavici in soku so si obiskovalci lahko ogledali strnjen kolaž dogodkov, ki so se odvijali v Hiši Malorca.

Sledil je voden ogled hiše ter s tem tudi ogled razstavljenih slik Umetnikov za Karitas, ki so našle svoje mesto v Hiši Malorca Ajdovščina, nad čemer smo tako zaposleni kot tudi stanovalci Hiše nadvse navdušeni, saj so v Hišo prinesla domačnost in toplino.

Obiskovalce smo na ta način seznanili s pridnim in vestnim delom naših stanovalcev pri beljenju, brušenju in barvanju ograje na terasi, velikih železnih vrat ob vhodu v hišo, urejanju zelenice pred vhodom ... Pogovarjali smo se tudi o načrtih za prihodnost. Vsak obiskovalec

je ob odhodu prejel tudi skromno darilce – poslikano lično hišico, ki smo jo zaposleni in stanovalci skupaj ustvarili kot spomin na ta poseben dan. •

DOBRODELNI KONCERT GORIŠKA DLAN

Renata Vončina

Goriška območna Karitas (GOK), ki deluje na Goriškem pastoralnem območju, je 13. oktobra v Novi Gorici pripravila 5. dobrodelni koncert Goriška dlan z naslovom V objemu ljubezni. Tiste ljubezni, ki je vir dobrote in studenec žive vode. Sodelavci Karitas smo namreč poslani, da služimo Bogu in bližnjemu. Ljudje v stiski nas potrebujejo.

Izkupiček koncerta bo v celoti namenjen vsem pomoči potrebnim (družinam, posameznikom, otrokom, starejšim ...). V prepolni športni dvorani OŠ Milojke Štrukelj so gostujoči glasbeniki in goriški glasbeni izvajalci, zborovski pevci, plesalci in igralci s svojim programom navduševali tiste, ki so se odločili darovati svoj prispevek za ljudi v stiski. Na prireditvi je bila izrečena zahvala in priznanje vsem sodelavcem Karitas, ki v okviru GOK neprekinjeno delujejo že 27 let. GOK je v lanskem in letošnjem letu s svojimi 248 stalnimi in skoraj 200 občasnimi prostovoljci pomagala 449 družinam in več kot 200 posameznikom, 297 šolarjem, 4.744 starejšim ... Podelili so mesečne pakete hrane in higienske potrebščine v skupni teži 109.082 kg, delili so obleko in drug material, plačali položnice in račune za elektriko, vodo, zdravstveno zavarovanje, šolsko prehrano ... v znesku 37.740 EUR. Skupaj s Škofijsko karitas je GOK šolarjem razdelila bone in različne druge pomoči v višini 16.120 EUR, poleg tega tudi zvezke in druge šolske potrebščine. V različne programe pomoči je bilo vključenih okrog 884 otrok. V program Posvojitve na razdaljo je vključenih 18 otrok, kar pomeni 4.800 € letne pomoči. Prostovoljci Karitas so vse leto obiskovali tudi ostarele, bolne in osamljene. Opravili so 1193 obiskov po domovih in 1.378 obiskov v bolnišnici ter domovih za ostarele. Kot sta na prireditvi povedala voditelja Hana in Marko Lazar, se potrebe po pomoči ljudem v stiski iz leta v leto povečujejo. Poleg zbiranja sredstev za pomoč ljudem v stiskah je

14

cilj Karitas, da je nenehno pozorna in opozarja na vse oblike revščine današnjega časa, vključuje ter vabi vse ljudi dobre volje, da pomagajo in »v objemu Božje ljubezni« darujejo skromne darove, ki jih imajo. Predstavniki Karitas so poklicani, da pomagajo vsem, ki se poslavljajo s tega sveta in bi potrebovali duhovnika, ter da duhovnike na to opozarjajo. Uvodni nagovor je imel predsednik GOK g. Cvetko Valič, ki se je zahvalil vsem obiskovalcem, prostovoljcem Karitas, organizatorjem in donatorjem, predvsem pa nastopajočim, ki so se odpovedali honorarju. S svojo prisotnostjo na koncertu so nas počastili podžupanja Mestne občine Nova Gorica ga. Ana Zavrtanik Ugrin, v. d. ravnatelj Škofijske karitas Koper, generalni vikar Škofije Koper msgr. Slavko Rebec in veliko število predstavnikov drugih humanitarnih ter sorodnih organizacij. Športna dvorana OŠ Miloške Štrukelj je na dan koncerta sprejela več kot 950 obiskovalcev, ki so z navdušenjem spremljali program prireditve. Med nastopajočimi smo srečali člane župnijskega mešanega pevskega zbora Šempeter pri Gorici, Otroškega pevskega zbora Osnovne šole Kanal, Moškega pevskega zbora Lipa Ravnica in Domžalskega komornega zbora. S skečem je za zabavo poskrbelo Gledališko društvo Kontrada iz Kanala, za plesno točko so poskrbeli otroci Plesne skupine TANDEM iz Osnovne šole Dornberk, ki so nas s svojo razigranostjo in prečudovito koreografijo popeljali v svet pravljič. S svojima dvema novima pesmima je za klavirjem nastopil naš rojak, slovenski pevec in skladatelj zabavne glasbe Janez Rijavec – Gianni, ki nas vedno znova preseneča. Za navdušenje je na koncertu poskrbel Ansambel Javor iz Črnega vrha nad Idrijo, ki je dvorano dobesedno dvignil na noge. Zvezda koncerta pa je bila Manca Izmajlova – slovenska mezzosopranistka, ki je svojim izvajanjem in nastopom v treh delih popolnoma hipnotizirala nabito polno dvorano. •

»POGUM, VSE LJUDSTVO V DEŽELI, GOVORI GOSPOD« ... NA PREVALJAH, V LENARTU IN V MARIBORU

Jožica Ličen

Potovanje razstave Umetniki za Karitas iz 22. mednarodne likovne kolonije se nadaljuje. Ne bom opisovala, najraje bi rekla v duhu dokumenta slovenske Cerkve: Pridite in pogledjte! September in oktober je slike popeljal najprej na Koroško, kar je že nekaj let plod dobrega sodelovanja s kulturniki in prevajalsko župnijsko Karitas. Od tam je slike NŠK Maribor odpeljala v Dom sv. Lenarta v Lenart. Vse je bilo lepo, mene je še najbolj nagovoril domski pevski zbor, ki ga sestavljajo oskrbovanci, njihovi družinski člani in zaposleni sodelavci. Tudi srečanje z g. nadškofom Krambergerjem mi je veliko pomenilo.

V Mariboru je bilo dve leti zatišje, saj je Ars sacra, kjer smo razstavljali kar 20 let, prenehala biti galerija. Vendar se je razstava Umetniki za Karitas med Mariborčani tako prijela, da je sam g. podžupan uredil, da razstavo sprejmejo v Narodnem domu. In lepo smo bili sprejeti, z glasbo, pomočniki, predvsem pa počaščeni z nagovorom g. nadškofa Alojzija Cvikla. Hvala NŠK MB; vse tri lokacije so dokaz, da je dobro sodelovanje mogoče, če iščemo skupne točke v Božji besedi. Naj slike govorijo! •

Ljubljana

RADOSTNO OKTOBRSKO DRUŽENJE

Martina Tašker

Romanje sodelavcev in prostovoljcev Škofijske karitas Ljubljana

Na deževno jutro, 5. oktobra, smo se odpeljali na Sveto goro pri Novi Gorici, na romanje prostovoljcev Škofijske karitas Ljubljana.

Po prihodu smo imeli najprej sveto mašo, ki jo je daroval naš predsednik g. Marko Čižman. Svoje delo smo priporočili Bogu, g. Marko pa nam je še posebej položil na srce:

- da je pomembno ne samo, da delamo skupaj, ampak da si tudi vzamemo čas za skupna druženja, da bomo povezani med seboj in v srcih lažje ohranjali veselje;
- da Jezus nikogar ne pošilja samega, zato naj se vsi, ki delamo za druge, trudimo tudi za dobro medsebojno razumevanje;
- da prosimo Boga in se tudi sami trudimo za nove sodelavce;
- da pokažemo ljudem, da jim pomagamo zaradi Jezusa.

Po maši nam je nekaj besed o cerkvi na Sveti gori povedal p. Bogdan Rus, nato pa nas je čakalo kosilo v romarskem domu.

Naša naslednja postaja je bil frančiškanski samostan Kostanjevica pri Novi Gorici. Br. Ambrož nam je na zanimiv in prijeten način predstavil cerkev in grobnico francoske kraljevske rodbine Bourbonov. Po ogledu cerkve in grobnice smo se ustavili še pri fantih skupnosti Srečanje, ki se učijo živeti brez mamil in domujejo v sklopu samostana. Predstavili so nam njihov delovni program, ki temelji na samooskrbi. So tako uspešni, da so lahko še nam ponudili nekaj svojih pridelkov.

Verjamem, da nas je oktobrsko druženje napolnilo z radostjo, ki jo bomo prenašali v svoje vsakodnevno delo, in hvaležnostjo, da smo del te skupnosti, ki lahko aktivno prispeva za skupno dobro. •

15

CILJI MOJEGA DELA IN ŽIVLJENJA

Alenka Petek

Tokratna tema našega izobraževanja za svetovanje je bila Cilji mojega dela in življenja. Skozi vikend seminar od 29. 9. do 1. 10. 2017, ki ga je vodil Stanko Gerjolj, smo se soočali z različnimi vlogami v svojem življenju, iskanjem ciljev ter opredelili različne vrste inteligenc.

Ker smo vsi zelo zatopljeni v pričakovanja in naloge, ki nam jih določi voditelj, nimamo veliko časa za opazovanje lepote bližnje in daljne okolice. Tokrat pa nismo mogli spregledati lepega in toplega vremena ter že malo jesensko obarvanega Portoroža. Okoli nas so zoreli kakiji in granatna jabolka. Topli sončni žarki so nas božali in nas vabili v naravo.

Ker nikoli ne izgubljam časa, smo se že prvi večer glede na naš program podali na pot v prihodnost. Prihodnost običajno načrtujemo sami, je pa v veliki meri odvisna tudi od drugih. Ko gledamo v prihodnost, je jasno, da izhajamo iz lastnih izkušenj. Zamislimo se nad težavami drugih in se vprašamo, kako bi bilo, če bi podobne težave imeli tudi sami. Kako bi jih rešili, kdo bi nam pomagal. V meditaciji smo pomislili in poiskali sposobnosti, ki so nam bile dane. Zanje smo poiskali simbol v naravi in ga predstavili v skupini. Sledil je zapis ciljev in nalog, ki nas čakajo na poti k uresničitvi. Svoje cilje smo v obliki simbolov iskali v naravi. Na sprehodu, med hojo, se tudi lažje razrešujejo težave

in predelujejo konflikti. Med potjo in ob poti srečujemo in vidimo simbole, k nam pomagajo drugače razmišljati.

Ko smo se vrnili, smo na list zapisali cilje, ki jih želimo v življenju doseči. Razvrstili smo jih v tri skupine glede na pomembnost. Iz vseh ciljev smo izoblikovali glavni cilj, ki smo ga zapisali na sredino lista, ga kasneje tudi narisali in dodatno podkrepili s petjem ter držo telesa oz. gibom. Cilj smo si ponavljali v ritmu pesmi, ki smo si jo izbrali.

Sledilo je sanjsko potovanje z vlakom v prihodnost. Iz prihodnosti smo se pogledali nazaj v sedanost. Preverili smo, kako je videti naš cilj iz prihodnosti. Je dovolj nedvoumen, ga lahko preizkusimo, je dosegljiv, se splača zanj potruditi, ga lahko dosežemo sami ali potrebujemo kakšno pomoč? Sledilo je delo v trojkah, kjer smo podrobno predstavili svoje cilje, poti do njih ter morebitne ovire.

Nato smo se posvetili razlagi teorije o več vrstah inteligenc, ki jo je razvil dr. Howard Gardner. Teorija zastopa mnenje, da obstaja vsaj nekaj različnih inteligenc, ki so relativno neodvisne med seboj, so pa vse enako pomembne. Sposobnosti, kot so pisanje pesmi, dokazovanje matematičnega izreka, gradnja hiše, igranje šaha, popravilo računalnika, izdelava dobre slaščice, organizacija zabave ..., zahtevajo neko vrsto inteligence, ki ni nujno enaka za vse naštetе sposobnosti. Inteligenco lahko opredelimo kot zbir sposobnosti in veščin. Dr. Howard Gardner je dokazal, da se sposobnost učenja zelo poveča, če znamo uporabljati vse vrste inteligence. Vsaka vrsta inteligence predstavlja drugačen način preučevanja vsebine in razvija drugačno sposobnost. Loči naslednje vrste inteligenc:

- **Logično-matematična inteligenca** je sposobnost logičnega mišljenja, reševanja matematičnih problemov. Ta inteligenca je po naravi nejezikovna.
- **Jezikovna inteligenca** je sposobnost dobrega pisanja ali ustnega izražanja. Nekateri ljudje imajo dar govora in znajo svoje misli spretno zapisa-

ti. Za jezikovno izražanje je odgovoren poseben del možganov, ki se nahaja v levi hemisferi.

- **Glasbena inteligenca** je nadarjenost za glasbo. To je sposobnost ustvarjanja glasbe, smisel za ritem. Ljudje, ki imajo visoko razvito glasbeno inteligenco, so izjemno občutljivi na barvo, ritem, trajanje in glasnost zvokov. Uporabljamo jo pri igranju glasbenega instrumenta, petju, skladanju. Znani so primeri avtističnih otrok, ki čudovito igrajo instrument, govoriti pa ne morejo. To potrjuje neodvisnost glasbene inteligence od drugih inteligenc.

- **Gibalna inteligenca** je sposobnost spretnosti uporabe telesa, nadzorovanja in koordinacije telesnih gibov. Uporabljamo jo pri usklajenem gibanju, npr. športu, plesu pa tudi pri spretnem ravnanju s predmeti, pri ročnih spretnostih.
- **Prostorska inteligenca** je sposobnost znati se v prostoru in presoditi razmerja med predmeti v prostoru z očesom. Uporabljamo jo pri risanju ali pri prostorski orientaciji, pri vožnji skozi neznano mesto, oblikovanju različnih materialov. Dobri arhitekti imajo prostorsko inteligenco zelo razvito.
- **Znotrajosebna – avtorefleksivna inteligenca:** sposobnost zavedanja in razumevanja lastnega doživljanja in vedenja. Ljudje, ki imajo visoko izraženo avtorefleksivno inteligenco, razumejo vzroke in posledice lastnega doživljanja, čustvovanja in vedenja ter ga zmorejo uravnavati. Poznajo svoje močne in šibke plati. Uporabljamo jo pri načrtovanju svojih ciljev ter pri presojanju uspehov in napak.
- **Medosebna inteligenca** je sposobnost razumevanja drugih ljudi, dobre komunikacije in uravnavanja medčloveških odnosov. Kaže se kot spretnost navezovanja stikov in komuniciranja z drugimi ljudmi, kot sposobnost razumevanja njihovih težav, motivov in čustev ter v učinkovitem odzivanju na vedenje drugih.
- **Naravoslovna – naturalistična inteligenca:** sposobnost sistematičnega opazovanja, razumevanja in natančnega razlikovanja naravnih ter umetnih vzorcev ali sistemov. Uporabljamo jo pri prepoznavanju in klasificiranju rastlin, mineralov ali živali pa tudi pri vrtnarjenju, ribolovu.

Gardner je sprva razlikoval sedem inteligentnosti, pozneje pa je seznamu dodal še naravoslovno inteligentnost. Seznam različnih vrst inteligentnosti s tem ni nujno končan – vrst inteligentnosti je morda več kot osem. Ena izmed njimi je eksistencialna – duhovna inteligentnost, torej sposobnost za razmišljanje o smislu in pomenu življenja.

Pri oblikovanju osebnega cilja se nam večkrat zgodi, da moramo kaj opustiti, da se moramo čemu odpovedati. To pa pogosto ni lahko. Slovo od navajenosti je težko. Vprašali smo se, kaj s tem pridobimo ali pa morebiti izgubimo. Je cilj vreden tega napora? Smo zanj dovolj motivirani? Katere korake bomo izbrali za doseg cilja? Na koncu smo napisali še pogodbo s samim seboj. Zapisali smo majhne korake, ki so odvisni samo od nas.

Srečanje se je zaključilo s podpisom pogodbe s pričami pri sv. maši ter refleksijo našega srečanja. Kako realne in uresničljive so bile naše pogodbe, bomo videli na naslednjem srečanju novembra. •

maribor

NE JEČA, PAČ PA BALKON

Polona Šporin

Literarno srečanje

V Domu sv. Lenarta smo tudi letos slovesno obeležili mednarodni dan starejših. V sodelovanju z Domom Janka Škrabana iz Beltincev in Javnim skladom za kulturne dejavnosti Lenart smo se 4. oktobra zbrali na literarnem dogodku, v katerem smo združili talente in ustvarjalno energijo stanovalcev obeh domov ter priredili lep, sproščen in prijeten kulturni dogodek.

Pobudo za srečanje je dal dolgoletni kulturnik g. Tone Štefaneč.

Tema letošnjega dne starejših je bila: *Korak v prihodnost: kako uporabiti talente, prispevek in sodelovanje starejših v družbi.* To, da smo pripravljeni drug drugemu polepšati čas s svojimi stvaritvami, je pomemben prispevek k ustvarjanju prijetnejšega in bogatejšega skupnega časa, ki nam je namenjen pod streho Doma sv. Lenarta.

Na literarnem srečanju, ki ga je obogatil domski pevski zbor, je s predstavitvijo svojih recitacij ali drugih literarnih del nastopilo deset ljubiteljskih literarnih ustvarjalcev iz obeh domov. Srečanje je bilo polno

presenečenj. Slišali smo tudi odlomek iz Prešernove Slovo od mladosti, recitacijo v prleškem narečju, ga. Helena je zapela eno v prekmurskem narečju ...

Zbrane je nagovoril direktor Zlatko Gričnik, v imenu Doma Janka Škrabana pa strokovna vodja Klavdija Zver.

Družabno srečanje najstarejših

Dva dni kasneje smo v dnevnem centru pripravili družabno srečanje s pogostitvijo za stanovalce, stare 90 let ali več. Takšnih stanovalcev je v Domu 49, med njimi tudi ena 102-letnica.

V goste so prišle pevke ljudskih pesmi iz DU Le-nart in številni svojci, ki so izrazili hvaležnost za ču-tečo skrb za njihove starše, saj se tako počutijo bolj mirne, ker vedno, da so v varnih rokah in ob dobrih ljudeh.

Direktor Zlatko Gričnik, ki zbrane nagovoril in slavljenec obdaril z vrtnico, je svoj nagovor začel z besedami Marie Luici Kašnitc, ki je zapisala: »Starost zame ni nikakršna ječa, pač pa balkon, od koder vidim daleč in razločno,« in nadaljeval: »največji zaklad življenja so prav gotovo odgovori in rešitve na preizkušnje, ki so bile 'premagane' in na katere sedaj lahko gledamo z balkona. S temi izkušnjami lahko vsakdo, posebej pa star človek, ki jih ima v izobilju, pomaga mladim generacijam, da se bodo znale na poti življenja odločati prav, predvsem pa, da bodo imele na dlani rešitve, ki jih je 'star' človek že 'odkril' ob premagovanju raznih življenjskih preizkušenj. Na veliko dogodkov imamo lahko lepe spomine in jih radostno obujamo. A tudi spomini so v tesni povezavi s časom. Bolj kot se oddaljimo, bolj medli so. Čas je njihov največji sovražnik. Nežno jih boža, gladi in polira, da čisto počasi bledijo. Na koncu lahko čisto zbledijo. Da naši spomini ostanejo vedno sveži, je prav, da se občasno ustavimo, se podružimo in poveselimo ter si izmenjamo svoje spomine in izkušnje. In temu je namenjeno tudi današnje srečanje.«

Tudi ob tej priliki smo bili deležni prijetnega in res prisrčnega presenečenja. Nepričakovano so nas obiskali razigrani otroci in vzgojiteljici iz sosednjega vrtca ter nam za dobro počutje zapeli nekaj pesmic. •

ZAHVALNA SVETA MAŠA

Polona Šporin

Zaposleni na Nadškofijski karitas Maribor se dva-krat mesečno z željo po duhovni spodbudi zberemo pri sveti maši v hišni kapeli. Pri prvi oktobrski sv. maši smo se ob bližnji obletnici ustanovitve naše Karitas zahvalili za 27 let služenja ljudem v stiski in prosili za Božji blagoslov na nadaljnji poti našega karitativnega delovanja.

Ob glasbeni spremljavi sodelavke Anite Kovačec smo pri bogoslužju tudi zavzeto prepevali. Po sveti maši smo slovesno blagoslovili naše pridobljene in preurejene poslovne prostore.

Ker programe izvajamo na več različnih lokacijah, so skupne svete maše tudi priložnost, da se osebno srečamo in pogovorimo ter krepimo naše medčloveške odnose in sodelovanje. •

murska sobota**ZA SEBOJ SMO PUSTILI ODNOSE,
KI SMO JIH ZGRADILI**

Ana Praprotnik

Osrednja Slovenija Prekmurje večkrat opiše kot pokrajino na koncu sveta, kjer živijo ljudje, ki se jih ne razume. Za skoraj 50 mladih iz vse Slovenije pa sta Goričko in Porabje za teden dni postala središče sveta, kjer smo se učili najbolj univerzalnega jezika, ki ga razumemo vsi: jezika medsebojne ljubezni, ki se kaže predvsem preko dejanj in konkretne pomoči.

Mladi za zedinjen svet, ki smo del mednarodnega Gibanja fokolarov, smo v tednu od 15. do 20. avgusta pripravili že četrti prostovoljni delovni tabor za mlade z naslovom Summerjob (po slovensko »poletno delo«). Naš glavni namen je bil, da teden dni svojega časa posvetimo našim sorodnikom, ki najbolj potrebujejo pomoč, in jim pomagamo s konkretnim delom. Nameščeni v evangeličanskem župnijskem domu v Hodošu smo tako vsako jutro zagrnali avtomobile in se odpeljali na različna delovišča v bližnji in malce bolj oddaljeni okolici. Tam smo pospravljali, belili stanovališča, obnavljali kapelice, betonirali, zlagali drva, z delavci Občine Hodoš čistili okolico po neurju, pomagali v župniji pa tudi renovirali prostore Škofijske karitas Murska Sobota, kjer bodo v prihodnosti izvajali številne projekte pomoči za posameznike v tej škofiji.

Poleg vsega naštetega pa je bilo zelo pomembno delovišče tudi gradbišče naših medsebojnih odnosov. Ker smo bili zbrani na kupu iz vse Slovenije, smo morali najprej zgraditi prijateljske odnose med nami. Najenostavnejša pot je bila tista najbolj konkretna: tako, da smo pomagali prenesti betonski steber, ker gre v dvoje lažje, prinesli sodelavcu, ki je delal na soncu, kozarec vode ali soka ali pa mu namenili spodbudno besedo in ga opogumili, da vztraja. Na koncu nobeno delo ni bilo prezahtevno, saj smo skupaj in z dobro voljo zmogli vse. Prav to mladostno energijo in optimizem smo želeli prenesti tudi na vse naše »delodajalce« – osebe, ki smo jim nudili svojo pomoč. Zdi se nam, da nam je to uspelo, tudi če nam marsikdo tega ni znal povedati z besedami (porabska slovenščina za razumevanje ni najenostavnejša), se je pa to jasno razbralo z nasmeha na ustnicah in žara v očeh.

Ko se poslavljamo od Prekmurja, ga pravzaprav ne zapuščamo zares – delček te prelepe pokrajine in srčnih ljudi odnašamo s sabo, vsak na svoj konec domovine. Upamo, da smo tudi mi Prekmurju nekaj zapustili: poleg konkretno opravljenega dela, ki je pravzaprav minljivo, bi želeli za seboj pustiti odnose, ki smo jih zgradili, in ljubezen, ki smo si jo podelili. •

PIJA, 8 let, Grosuplje: *Bilo je res dobro. Najboljše mi je bilo, ko smo zlagali opeke, saj smo nekomu pomagali, pa tudi »ful fajn« smo se imeli.*

GAŠPER, 19 let, Ljubljana: Na Summerjobu sem bil prvič. Navdušil me je sam princip tega delovnega tabora. Naše prostovoljno delo je imelo duhovno osnovo: konkretna gesla, ki smo se jih vsako jutro odločili živeti (»Ljubi prvi!«, »Osreči drugega.«, »Odpusti in pozabi.«, »Vživi se v drugega.«). Ta sem iz dneva v dan vedno bolj ponotranjal in tako nadgrajeval svojo vero in odnose. Všeč mi je bila praktičnost tega tabora in to, da sem se lahko povezal tako z drugimi mladimi kot tudi z okoliškimi ljudmi. Vzdušje je bilo super.

ŠPELA, 22 let, Lesce: To je moj tretji Summerjob. Vsako leto rajši pridem in odidem bolj navdušena. Ne le, da pomagamo ljudem na obrobju (naše opravljeno delo je dejansko le majhna kapljica v morje), ampak se kot udeleženci predvsem soočamo z različnimi situacijami, v katerih se znajdejo ljudje – te mi vedno dajo misliti, da potem lažje razumem, ne obsojam in morda ravnam drugače.

ново mesto

Kar nekaj naših župljanov je nastanjenih v Domu starejših občanov v Vivodini, to je v sosednji Hrvaški. Sodelavke župnijske Karitas smo jih obiskale in ob tej priložnosti voščile gospe Heleni Čavlovič, ki je praznovala svoj 90. rojstni dan. Obiska so bili zelo veseli, praznovanju pa so se pridružili še drugi oskrbovanci tega doma. •

Oddaja Karitas

V nedeljo

5. 12.: Napoved tedna Karitas in
Klica dobrote

radio
ognjišče

SPREMLJANJE PROJEKTOV ZA POMOČ OTROKOM IN ŽENSKAM V SRBIJI

Jana Lampe

Konec septembra sem kot predstavnica Slovenske karitas odšla na terenski obisk Srbije. Namenjen je bil spremljanju projekta »Izboljšanje izobraževanja o otrokovih pravicah na območju južne Srbije«, ki se je zaključil konec oktobra 2017 in projekta »Ekonomske in socialno opolnomočenje žensk na podeželju JV Srbije«, ki poteka v letih 2017 do 2019. Oba projekta sofinancira Ministrstvo za zunanje zadeve RS in potekata v partnerskem sodelovanju s Caritas beogradske nadbiskupije.

*Delavnica na temo pravic otrok za begunske otroke
v kampu v Krnjač*

V času obiska smo obiskali predstavnike občin Ražanj in Aleskinac, ki sofinancirata projekt za opolnomočenje žensk. Obiskali smo tudi nekaj brezposelnih žensk, ki so koristnice tega projekta. Daniela, ki se je skupaj s 60 ženami iz občine Ražanj udeležila prvega sklopa usposabljanj za krepitev veščin za lažjo zaposlitev, je ob tem dejala: "Vsaki ženski veliko pomeni, da ima svoj denar, da ni popolnoma odvisna od drugih." Ker je brez službe, je začela čebelariti. Rada pa bi nadgradila to dejavnost, da bi lažje preživela družino, zato se je vključila v ta projekt.

V sklopu obiska smo obiskali tudi več šol, ki sodelujejo pri projektu ozaveščanja o otrokovih pravicah. Med njimi je bila OŠ Milan Rakić v Popovcu, kjer smo bili prisotni pri učni uri v drugem razredu, kjer je učiteljica Olivera tokrat izvedla delavnico na temo pravic otrok beguncev. Nato so učenci risali risbe za nagradni natečaj na temo pravic vseh otrok v sklopu projekta. Nastale so čudovite risbe. Otroci so mi povedali tudi, kaj so se naučili preko delavnic o pravicah otrok. Našteli so pravice, kot so pravica do življenja in razvoja, do hrane in pitne vode, do ljubečega doma,

*Obisk nadškofa
Stanislava Hočevarja*

*Obisk
slovenskega
veleposlaništva
v Beogradu*

Begunski kamp v Krnjači

Izobraževanje za brezposelne v Aleksincu

pravica do izobraževanja, do izražanja svojega mišljenja, pravica do zaščite pred vsemi vrstami nasilja, da imajo otroci s posebnimi potrebami pravico do posebne nege, otroci beguncev do vse skrbi in zaščite v državi kamor pribežijo ter tudi da imajo vsi otroci pravico do igre, idr. Poleg tega so mi povedali tudi kakšne so njihove dolžnosti (npr. da točno hodijo v šolo, delajo domače naloge, so spoštljivi do učiteljev in staršev itd.), kar so se tudi pogovarjali v sklopu teh delavnic.

V sklopu obiska smo skupaj s predstavniki Caritas Beogradske nadškupije obiskali tudi beograjskega nadškofa Stanislava Hočevarja ter gospoda Gorana Križa na slovenskem veleposlaništvu v Beogradu. Obema smo predstavili projekte in medsebojno sodelovanje. Sledil je obisk begunskega kampa v Krnjači. Caritas Beogradske nadškupije tam migrantom vsak dan deli hrano ter ima pralnico za pranje oblačil. Poleg humanitarne pomoči, izvaja tudi psihosocialno pomoč migrantom in beguncem, s pomočjo posebnega tima, ki je izvajal tudi delavnice za otroke in starše o pravicah otrok, preko projekta, ki ga sofinancira MZZ. •

Žena Daniela iz Ražanja, ki je vključena v projekt opolnomočenja

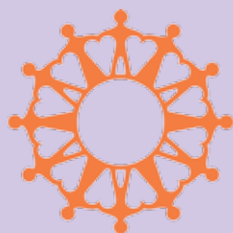

MEDNARODNO RAZVOJNO
SODELOVANJE SLOVENIJE
SLOVENIA'S DEVELOPMENT
COOPERATION

SKUPAJ NA POTI

Imre Jerebic

Papež Frančišek nas skupaj s Caritas Internationalis vabi, da smo skupaj na poti z migranti in begunci

Share the
Journey #
#sharejourney

Papež Frančišek je 27. septembra 2017 na trgu sv. Petra v Vatikanu otvoril kampanjo mednarodne mreže Caritas Internationalis pod sloganom »Skupaj na poti« (v originalu: »Share the Journey«).

Dvoletna kampanja, namenjena ukrepanju in ozaveščanju bo spodbujala krepitev odnosov med migranti, begunci in lokalnimi skupnostmi. Kampanja je odgovor mreže Karitas na poziv papeža Frančiška, da spodbudimo »kulturo srečanja«, da gledamo na ljudi, ki po svetu migrirajo zaradi različnih vzrokov, kot so konflikti, posledice podnebnih sprememb, huda revščina idr., s človečnostjo, da odpremo srca, misli in spremenimo doživetje.

Caritas Internationalis bo skupaj s svojimi 165 organizacijami Karitas po vsem svetu, med njimi tudi preko Slovenske karitas, osvetlila vzroke in posledice migracij na vseh točkah potovanja (poti), da bi spodbudila premike k razmišljanju. Kampanja bo podprta tudi s strani ACT Alliance, mreže 145 krščanskih agencij po vsem svetu in številnih drugih verskih skupnosti ter skupin civilne družbe.

Predsednik Caritas Internationalis kardinal Luis Antonio Tagle, ki je tudi sam potomec migranta, pravi: »Preko kampanje 'Skupaj na poti' ljudem preprosto predlagamo: **stopite v stik z resničnimi migranti.** Poglejte jih v oči, poslušajte jih, zakaj so zapustili svoje domove, kakšna je bila njihova pot, in videli boste prave ljudi za številnimi in strašljivimi zgodbami. Ta čas večje medsebojne povezanosti je povabilo, da vsak od nas pogleda, kako smo lahko bolj združeni. Upam, da bodo svetovne migracijske in begunske razmere vodile celoten svet v vse vključujoč pregled zavesti in naših vrednotnih sistemov.«

V sklopu kampanje smo organizacije Karitas po vsem svetu na vseh ravneh (nacionalni, škofijskih in župnijskih) povabljeni, da skupaj z našimi partneri v svojih državah in lokalnih skupnostih izvajamo različne aktivnosti, ki bodo pomagale skupnostim priti bližje migrantom in beguncem ter spremeniti doživetje ljudi. Take aktivnosti so lahko npr. organizacija skupnega obroka z migranti v župniji, nogometna tekma, organizacija okroglih miz s pričevanjem beguncev, organizacija delavnic za migrantske otroke, prostovoljno delo mladih v azilnih domovih ipd. Največ aktivnosti bo Karitas po vsem svetu organizirala v tednu okoli 20. junija 2018, ko je mednarodni dan beguncev. O tem vas bomo še obvestili.

Ozaveščanje se bo v okviru kampanje osredotočilo tudi na dva nova globalna dogovora o beguncih in migracijah v OZN v septembru 2018. Karitas želi, da bi se ta nova mednarodna sporazuma osredotočala na varno in zakonito priseljevanje ter povečala zaščito ljudi, ki se selijo.

Generalni tajnik Caritas Internationalis Michel Roy meni, da mora sprememba priti od posameznikov in vlad. »Svet postane boljši kraj, ko so migranti razumljeni, dobrodošli in integrirani ter niso prisiljeni v sodobno suženjstvo trgovcem z ljudmi, slabo zaščiteni s šibkimi zakoni in pomanjkanjem volje in sočutja.«

Hvala vsem sodelavcem Škofijskih in Župnijskih karitas, ki boste prispevali k tej strpnosti v Sloveniji.

Molitev kampanje »Skupaj na poti«

Usmili se me, najvišji Bog.
V mojem strahu in osamljenosti
bodi moje zatočišče.
Daleč od doma se počutim izgubljenega.
Moje srce je polno misli na družino,
ki sem jo pustil za seboj.
O Bog, prosim te, usliši jih in jim pomagaj.
Pomiri nevihte tesnobe in dvomov,
ki divjajo v meni.
Hodi pred menoj in vodi moje korake med ljudmi,
ki jih ne poznam.
Naj mi njihova prijaznost in sočutje daje zagotovilo,
da si Ti med njimi, da me sprejmeš.

Molitev je napisal kardinal Luis Tagle, predsednik Caritas Internationalis, na podlagi lastnih izkušenj srečanj z migranti in begunci, ki jim pomaga Karitas. •

POMAGAJMO LJUDEM V VENEZUELI

Na prošnjo **Caritas Venezuela** je **Caritas Internationalis** prosila vseh 165 organizacij Karitas po svetu **za pomoč ljudem v Venezueli zaradi krize, ki vlada v državi**. 82 % ljudi živi v revščini, primanjkuje zalog hrane in zdravil, narašča stopnja inflacije (700%), propada zdravstveni sistem, mnogo je nasilja. Na nas se je obrnila s prošnjo za pomoč tudi skupnost Slovencev, ki živi v Venezueli. Tako je **Slovenska karitas v preteklem mesecu že zagotovila zdravila za obdobje treh mesecev za skupnost Slovencev v Venezueli** ob sodelovanju tednika Družine in Pro bono ambulant v Kranju in Ljubljani, katerim se za to pomoč iskreno zahvaljujemo.

23

Ranljivim skupinam v Venezueli pa želimo pomagati tudi v prihodnje v sodelovanju s Caritas Venezuela, kar je ena izmed redkih možnih poti za humanitarno pomoč v Venezueli. **Zbrana sredstva na Slovenski karitas bodo namenjena predvsem nakupu hrane in zdravil ter pri krepitvi lokalnih skupnosti v Venezueli**. Preko enoletnega poziva Caritas Internationalis se bo pomagalo **4.800 najranljivejšim družinam** (skupaj 24.000 ljudem), poleg tega s proteinsko hrano tudi 7.200 podhranjenim otrokom v starosti do 5 let ter 1.440 nosečnicam.

Kdor bi želel pomagati, lahko svoj dar prispeva na:

Slovenska karitas,

Kristanova ulica 1, 1000 Ljubljana,

TRR: SI56 0214 0001 5556 761,

Namen: Pomoč Venezueli: Koda namena: CHAR,

BIC banke: LJBASI2X, Sklic: 00 850.

HVALA iz srca! •

Skupaj na poti

Pridružite se papežu Frančišku in Caritas po vsem svetu pri povezanosti z migranti in begunci.

"Prihodnost je na vas, gradite jo s srečanji."

PAPEŽ FRANČIŠEK

Share the
Journey •
#sharejourney

journey.caritas.org

»Začenjajo se mnogi krajevni dobrodelni koncert, katerih kakovost, še bolj pa srčnost nastopajočih zelo pritegne.«
Utrinek iz dobrodelnega koncerta Goriška dlan

»Pogovor v manjši skupini v varnem in prijetnem okolju odpira poti k sočloveku....«
Izobraževanje ŠK Ljubljana za svetovanje
v Sočni hiši v Portorožu

»Novo znanje, izmenjava izkušenj, skupno druženje... za lažje delo v Karitas.«
Seminarjev Karitas se je udeležilo preko 400
sodelavcev Karitas

QR koda za dostop do
Žarka dobrote na internetni
strani preko sodobnih
spletnih bralnikov.

Veja Slovenske Karitas:
Karitas
- ljubeča skrb Cerkve za ljudi v stiski.
Glas revnih v družbi.
V službi človekovega dostojanstva.

ISSN 1581-5528

9 771581 552004

